

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Издава всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За отгатыкъ Балкана 6 лева

Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Постановление

Като има Смѣшлю прѣдъ видъ
и сжображение:

1-о) Студеното време и червено-
то вино.

2-о) Дебелата кървавица съ чер-
ния пиперъ;

3-о) Че повечето читатели оби-
чатъ зевзек-лакхрджларж;

4-о). Понеже има достаточни до-
казателства, че Смѣшлювата чан-
та е доста прѣпълнена;

5-о). Защото сега е българско
време и всякой е свободенъ, а не
както в. Турция, която по подобни
праздници извѣстяваше, че нѣма
да излезе;

6-о). Тѣй като 2×2 праватъ
четири, — За това:

Постановихъ и постановявамъ:

Смѣшлю да излезе още единъ
пхтъ, за да поилиндиса любезни-
тѣ си читатели по коладнитѣ
праздници.

БАНЪ

ШО КОЛЕДА.

Е, любезни читатели и читателки,
плащачи и неплащачи, дочакахме
живо и здраво Коледа както вси-
китѣ хора. Нѣколкото нарѣдъ ко-
леднишки праздници повечето отъ
васъ ги прѣкарватъ тѣй, както и
дѣдо ви Смѣшлю: сѣдналь въ кѣта
при огнището, бѣклищата при ко-
лѣното му, кржвавицата прѣдъ не-
го, бабичката му при него и цѣль
день се чукатъ наздравие за мно-
го години. Това е видѣль дѣдо ви
Смѣшлю отъ баба и деда, тѣй го
и прави. Хората обаче не сѣ вси-
китѣ едни, измѣняватъ се въ лице,
табихетя и всичко. Знаете ли вие
какво правятъ нѣкои по коледа?

Въ едно голѣмо кахвене на око-
ло маси и столове, въ срѣдата два
голѣми билиарда, по стѣнитѣ кадри
и картини, на тезгяха цѣли тесте-
та скамбиль киядж. На много мѣ-
ста на купчинки ще видите сѣдна-
ли нѣколко младежи едни играятъ
на табла, други на билиардъ, трети
пжкъ бизикъ и подъ таблата отдо-

лъ гдѣто записватъ играта, ще ви-
дите рубли или лири. Тѣзи хора,
драги мои приятели, сѣ отъ нова-
та мода, новийтъ калхпъ, тѣ са
думатъ чиновници, нѣкои отъ тѣхъ
носѣтъ даже титлата *високопос-
тавени*. Да не ви се види чудно отъ
дѣдовата ви Смѣшлювата откровен-
ностъ, той като старъ человекъ и
не отъ новитѣ политики специа-
листи и кърлени, казва работата
тѣй както той самъ съ очитѣ си
я е видѣль и узналь. Той е хо-
дилъ много, сжсаль е чудо цар-
вули, ала това що е видѣль въ най-
крайнийтъ Источно-Румелийски О-
крѣженъ градъ, на друго мѣсто
не е видѣль нито на половината.
Покапенъ бѣше на чай една ве-
черъ, като человекъ не отказа; не
са мина много флипериха му двѣ
тестета книги и напрѣдя му сло-
жихъ една джечица бизикъ назि-
ваемая. Той се уплаши отъ това
да не е нѣкоя магия и отиде си
по работата. Неговото мѣсто зане
високопоставенний, играхъ струва-
хъ, наконецъ опушнахъ го десетъ
лири и той въздѣхна. Комиссари
и полиция глѣдатъ като пуяци и
иматъ право: нему дѣлжѣтъ хлѣ-
ба си.

Подобни хора незнаятъ сладостъ-
та на праздниците; тѣ на вкусатъ
сладкѣ залакъ, тѣхната радостъ и
удоволствие е да оскубятъ прия-
теля си, да го накаратъ послѣ да
подлага рѣка. Такива хора не сѣ
отъ нашата черга.

За съвѣтъ на здравнето и на смъртъта.

Изъ Смѣшлювата бѣчва

Баба Марица се опѣлчила да крити-
кува опровержението и разясненето на
Съвѣтъ на здравнето и на смъртъта,
като че не знае, че нѣкой день Смѣшлю
ще и счупи перото та да не дражи за
нѣща, които не разбира, и които сѣ
монополь само на Смѣшля и на Куку-
рига. Тя щѣла да осжда за бездѣй-
ственъ и за невѣжъ въ счиченне този
съвѣтъ, който по цѣль день се обѣга
да му дохожда касметѣ на крака, и
който е изучилъ за въ малко врѣме
всичкигъ правило-погрѣшни букви и ду-
ми на новоудобрѣната практическа грам-
матика! Трѣбва по-напрѣдъ да се допи-
ташъ до Смѣшля, че тогава да кав-
лишъ критики, които не сѣ лѣжица за
твонѣтъ уста. Виждъ сега критиката
която излиза изъ Смѣшлювата безпри-
страстна бѣчва:

I. Съвѣтътъ на здравнето и на смъртъ-
та не е кривъ за неболясанието на тол-
козъ дѣца, нѣ е крива Европа, за дѣто
му непраща извѣтрѣла вакцина.

II. Съвѣтътъ на здравнето и на смъртъ-
та не е кривъ за гдѣто мржѣтъ толкозъ
невинни твари, защото не му сѣ ги до-
несли отъ селата на крака да ги боля-
са, както му донасятъ на крака мѣ-
сечинкитѣ.

III. Съвѣтътъ на здравнето и на смъртъ-
та не е кривъ за гдѣто не е можѣлъ
да набави съ врѣме вакцина на всички-
тѣ си членове—братя ближни и далеч-
ни, защото е мислиль, че нѣма да се
поеви тази епидемия та да му развали
спокойствието и да извади на видѣло
дѣятелността му.

IV. Съвѣтътъ на здравнето и на
смъртъта не е кривъ за бездѣйствие въ
неболясание отъ 3 години дѣца, защо-
то е възлягалъ надѣждата си на аку-
шеркитѣ, (бабитѣ) отъ които, както ни
увѣрватъ, нѣкои си били по-вѣрни въ
тази работа и отъ самийтъ него. Па
освѣнь това, да можѣтъ и тѣ да се по-
мѣнуватъ.

V. Съвѣтътъ на здравнето и на
смъртъта не е кривъ за недоброто и не-
смысленното счиченне на опроверже-
нието, защото практическата граммати-
ка, която изучилъ тѣй казвала да я съ-
чинява, а не друго-яче. И тука вината
не е негова, защото той като видѣль
вънѣ на корицата «удобрена» мислиль,
че одобреното нѣщо е всѣкога най-добро.

VI. Най сетѣ Съвѣтътъ на здравне-
то и на смъртъта не е кривъ за гдѣто
умиратъ толкова дѣца, защото некаль
да не забравя и званието си, че трѣбва
да испраща и на онзи свѣтъ хора; на
освѣнь това да даде врѣме и на попо-
ветѣ да понаправятъ и тѣ малко алхшъ-
верипъ.

Видишъ ли, бабо Марке, безпри-
страстната критика на Киръ Смѣшля
и защита му, съ което подкрѣпя пра-
вата, на тойзи съвѣтъ? Научи се про-
чее и ти тѣй да защищавашъ съ кри-
тики бездѣйственнитѣ ако некашъ да
те обичатъ и да ти кадятъ всѣка сѣ-
бота тамѣнь.

Какъ става човѣкъ патриотъ.

Изъ Смѣшлювата философия.

Този въпросъ много пхти е излѣзълъ
на сцената; и много пхти нашата жур-
налистика се е помжчила да го развие
и истѣлкува; нѣ като не е и било по-
дадение отъ Бога, тя не е можла и да
го прѣдстави тѣй както трѣбва. Смѣ-
шлю и въ тойзи случай, като порастрѣси
калнака си, ще се помжчи да освѣтли,
до колкото му е вече възможно, чита-
телитѣ си и читателкитѣ си какви ус-
ловия се изискватъ за да стане човѣкъ
истинскій патриотъ. Внимание прочее,
защото разрѣшаванието на този въпросъ
не е отъ малка важностъ.

За да стане човѣкъ патриотъ изне-
ква се:

I. Да се събератъ по-отличнитъ граждани и да ги провъзгласяятъ за чорбаджия, защото ако не стане това, той ще бѣде най-върливъ гонителъ на патриотизмъ.

II. Трѣбва да му се даде пѣкаква служба, и то не *отебери*, нѣ служба, която да отговаря на патриотъ; служба, която да е като касца пълна съ медъ, та когато му се прищѣ да си потопне прѣста, и да си го пооближе сладко-сладко.

III. Трѣбва да му се не дѣри пѣкаква смѣтка за злоупотрѣбени пари, защото патриотизмътъ му тогава ще трѣгне по изгубени сметки, и той като се забрави че е патриотъ, ще се спусне ерѣщу истинскитъ патриоти да ги лае и да ги хапе като псе.

IV. Трѣбва отъ врѣме на врѣме да се оппева отъ вѣстникъ за него и да се хвалѣ, че е патриотъ, и че не глѣда за друго, освѣнъ за собствениата си гуна; друго-яче, като се подигне таманътъ му, ще излѣзе по облацитъ, а съ него заедно и патриотизмътъ му.

V. Трѣбва да му се клати шапка, и да му се покланя до земята, защото ако усѣти, че му се прѣсмива пѣкой за гдѣто е патриотъ само за коремъ, той ще обърне листото на театера си, и тогава ще му се лѣене патриотизмътъ.

VI. Трѣбва да се вика, и да се калесва съ бѣклиця за да бѣде въ вѣско гърне и миродия, защото ако би да се извърши безъ него пѣкаква работа, въ което да има кокалъ за глѣзганне, той ще хвърли патриотическата си маска и ще се яви такъвъ какъвто си е билъ прѣди да стане патриотъ.

Смѣшлюво хоро на повръщаница.

Елате, елате малки и голѣми, умни и глупави, елате при Дѣдъ си Смѣшля той да ви свири, а вне се наловѣте за ноевъ да играете прочутото нашенеко хоро на повръщаница. Това хоро днесъ е на мода, и се играе отъ най-голѣмитъ хора въ нашата държава; нѣ прѣди да захванете, слушайте да ви раскажи отъ гдѣ е произлѣзло, и кой е днесъ подновителътъ му.

Това хоро ни е останало наслѣдство отъ нашитъ прадѣди, нѣ ние го бѣхме вече забравили. Днесъ обаче то се поднови отъ една Личностъ, отъ една Единица, и то е днесъ на мода. То се играе тъй. Наловяватъ се пѣколко души, както сте наловени сега вне, и за хванатъ да прѣстѣпятъ единъ, два, три крака на прѣдъ, и като видатъ, че свирачътъ или цигуларътъ обърне свирята за прѣстѣпение назадъ, то тѣ волею и не волею трѣбва да си повържатъ краката на задъ. Хайде, направѣте го сега и вне. . . . Ха-ха-ха-ха! Вне се събрахте, вне не можете. Слушайте свирята. Дю-лю-дю-лю-дю на прѣдъ! Дю-лю-дю-лю-дю назадъ! Ха-ха-ха-ха! напраздно мие трудѣтъ, азъ не мѣ можя да ви научѣ. . . Идѣте, идѣте съ врѣме при тази Личностъ, при тази Единица и тя ще ви научи, защото и тя сега скоро се научи да се повръща назадъ, знае почти изустъ.

Смѣшлювъ рѣчникъ.

Инженеръ. — Ожененъ чело-вѣкъ за хубава жена. — Внимателенъ падежъ 25 лири, внимителенъ — Безъ диплома.

Кметъ. — Сияйно творение; цѣломѣдренно добиче въ ногтетъ; нещастенъ пукъкъ да е депутатъ.

Сѣдникъ. — Киселозеле по Петровденъ; тѣнко бастунче и капелина, а въ глава му паяжина. Въ прѣносна смисълъ: притежателъ на парова варка.

Комиссаръ. — Спомагателенъ глаголъ на високопоставенъ; прѣд-ставителна персона, плешива картина.

Учителъ. — Неуморимъ нижи-перъ за народско; свойственъ характеръ на глагола *що ќе ядемъ*.

Вонмемъ, миръ всѣмъ! !

И прѣидетъ частъ, когато Смѣшлю ще дойде съ всичката си слава, обиколетъ отъ всякия всячини, ще седнѣ на прѣстола си и ще отлѣжи джрмоедцитъ отъ пасивнитъ, и ще постави пасивнитъ при колѣното си, а джрмоедцитъ при грез-дейтъ на бѣжвата си. Ще отвори уста и сице възглаголетъ: елате при мене пасивни чада, защото гладнитъ бѣхъ, а вне продавахте воловетъ си и нивитъ си, мене да нахраните и кадастрата да не платите; — голъ и необлѣченъ бѣхъ, приехте мя и съ самурени кожи мя облѣкохте; — жеденъ бѣхъ, но не като нинешнитъ меснетажи, и напоихте мя; — въ тъмница бѣхъ, прилѣжахте мя и мя утѣшавате, непринуждаванъ бо бѣхъ боклукъ хвърляти и вода съ бакрачани посити. За васъ бо естъ царство Смѣшлюво. Колми паче, ще кажѣтъ джрмоедцитъ: ненаправихме ли воденици и кѣщи за пасивнитъ; напоихме ли съ надѣжда гладнитъ; неочистихме ли джржаву твою отъ камин приенание; неприбрахте ли вси неѣжне и прѣдъ тебе таманъ кадити и наши прицевки паплагало-машовски исполняти? Що бо още сотворите? — Вонъ нечистивия подлизурковци, теко скажете Смѣшлю и придадетъ имуже бо данъ, данъ, а имуже честь, честъ, а имуже урокъ урокъ.

Умъ царува, умъ робува.

Болестъта ме вече мѣчи
Три години и половина
И отъ лудостъ ще ме сгѣчи
Въ гробъ безъ врѣме да почина.

$$0-2 \times 2-0$$

Днесъ намѣрихъ сладко врѣме,
Та очи си да отворя,
Да покажа, че не дрѣмя,
И че можъ да се боря.

$$0-2+2+1-0$$

Постояннитъ лѣкари
Тѣ се перятъ и гордѣятъ
Съ лѣкове си катъ лукари,
Че щѣтъ да прѣудолѣятъ.

$$0-2 \times 2-0$$

Правилници и диети
И незнамъ какво си драшатъ
Ужъ отъ менъ да сѣ приѣти,
И щомъ не сѣ да ме схващатъ.

$$0-7+9+7-0$$

Никого вече да не чувашъ,
Тѣй ме съѣтва Феслевъ
И тогазъ щемъ да добрувашъ,
Като най-здравъ Мекеревъ.

$$0-1 \times 1-0$$

А пжкъ другитъ избрании,
Що се събраатъ на година,

Да ги имашъ катъ хайвани,
Съ исключение на малцина.

$$0-5 \times 5+5-0$$

На тѣзъ думи Смѣшлю рѣче:
Мекеревъ по-полегка!
Срокътъ ти се свършва вече
На постелката ти мекка!

$$0-2 \times 2+1-0$$

Послѣ много ще скомичашъ
За тазъ глѣстичка кокошка,
И щемъ много да обричашъ,
Нѣ ще бѣде кжсно трошка.

$$0-3+6 \times 2-0$$

Ще слугувашъ на Феслевъ
За годника безъ полвинка,
Ще поглѣдвашъ Бабалиевъ
Като гладна животинка.

$$0-8 \times 8+6-0$$

Смѣшлю заедно съ народа
Тѣй ти казва, тѣй мѣдрува
Съ пословица стара мода:
Умъ царува, умъ робува! . . .

Дѣдо Попъ на свадба.

Разигралъ се ѣ Дѣдо Попъ,
Че ще свадба да вѣнчѣй,
И отъ радостъ, че ще джобъ
Да наплѣни, та си пѣй:

Ти-ри, ти-ри, ти-ри-ре,
Парса днесъ ще се бере,
Ти-ри, ти-ри, ти-ри-ре,
Капка днесъ ще се бере!

Съ черна раса до петъ
И съ вѣспрѣтнати поли,
Съ младоженци се върти,
Неалтиката кавали:

Га-зо, га-зо, га-зо-ни

И туй грошче ми дади,

Га-зо, га-зо га-зо-ни,

Па ако шехъ и пукни!

Слѣдъ вѣнчило той върви,
Въ кѣщи да ги заведе,
Низъ пжтъ пѣй, уста криви
Да го чуятъ на веждъ:

Ди-га, ди-га, ди-га-ди,

Както знаешъ тѣй прѣди,

Ди-га, ди-га, ди-га-ди,

Бѣла Рада все варди!

Щомъ гѣ въ кѣщи пазтани,
Раса, кана си свали,
Прѣдъ ракийка колени
И зѣ да се весели:

Ци-го, ци-го, ци-го-чи,

Пий ракийка, па рѣчи:

Ци-го, ци-го, ци-го-чи,

Днесъ безъ гащи се търчи

Слѣдъ като се поналъ,
Риза, гащи си хвърли,
Голъ хоро залолъ,
И па гайди повели:

Ди-ри, ди-ри, ди-ри-ри

На ракийка той свири.

Ди-ри, ди-ри, ди-ри-ри

Дѣда Пона не кори!

Днесъ е свадба, гологашъ
Попътъ трѣбва да играй,
Утрѣ' та е литургашъ,
Ще му мисли дѣ е рай:

Ци-гу, ци-гу, ци-гу-цукъ

Дай ракийка и намъ тукъ

Ци-гу, ци-гу, ци-гу-цукъ

На Владиката на пукъ!

И Владичитъ тѣ

Пиятъ повече отъ пастъ,
И приканватъ младѣтъ
Да ги служатъ частъ по частъ:

Та-та, та-та, та-та-ка,

Па имъ чешатъ и крака,

Та-та, та-та, та-та-ка,

Па имъ бацатъ и рѣка!

— Единъ прятель пита: в. Свѣт-

никъ само за затворниците мъже ли говори или за жени? Ако е говорилъ въобще, то защо една бѣдна, болна и немощна жена арестанка заранъ и вечеръ съ жандармъ са принуждава да носи вода на арестантите?

ТЕЛЕГРАММИ.

Плевенъ. *Пишманлъжътъ* лѣта и става съ насъ. Ние сами се чудимъ какъ тъй да се излъжемъ та да не земемъ участие въ изборитѣ! (Б. на См. Благодарѣте на «Свѣтлина» за тази добрина!)

Русчукъ. Депутатитѣ заманихъ съ шейни по Дунавътъ и по-бързо отъ свѣтътъ пристигнахъ за опрѣдѣленото си мѣсто. «Славянинъ» подостри перото си, иъ вече е кѣсно. А в. «Циганинъ» (Българинъ) той е нарамилъ двѣ вулви и ходи изъ града ни да продава рашета и врътена. Това го прави съ цѣлъ за да може да шпионира и експлоатира духътъ на либералцитѣ (Б. на См. Пѣдобръ е да си захване *фучуджилка*; алятитѣ на баща му търкалятъ се още изъ Одринъ!)

Котелъ. Бай Смѣшлю, кажи ни баремъ ти какъвъ край земѣ распрата между жандармерийскитѣ командири и С. . . ? (отговоръ на См. И двамата се снотаватъ като бѣлха въ гачи, иъ види се да се ерѣшила за въ полза на жандар. ком. понеже обаче защото посѣдний има право, и Котленци нарѣдко ще можатъ да се едобиятъ вторитѣ ижтъ съ подобенъ съвѣстенъ командиръ! урра!)

Цариградъ. Омихме си рѣцѣтъ вече и отъ Кириъ! *Хисани китани* Англия иъма да ни плаща вече! (Б. на См. Да е само това то е *юла*, ами. . . .)

Одринъ. Българската книжарница не е затворена, иъ е безъ книги. Книгитѣ сѣ въ правителството, оттамъ ще се продаватъ ефтино-ефтино на мишкитѣ.

Тамже. Учителското тѣло се умножи съ още една учителка царегражданка. Тя като говори български на лапавица, г-нъ дяконъ, учителитѣ на Законъ Божий, я прибра въ кѣщата си да я учи на псалтика. (Б. на С. Де псалтика и музика де!)

София. Прѣдложениитѣ дуелъ отъ Дра М. Цачевъ на Гжа Головина редакторка на «Работа» не успѣ, тя го искука и испѣди като кученце.

Пловдивъ. Стѣкловеннето на Об. Сѣб. се избѣгна. Салонитѣ на чайтъ ще се затворятъ скоро. Марица ще замръзне.

Харманлий. Сждѣбнитѣ ни комисаръ, комуто дадохъ оставката прѣди нѣколко дена, тръгна завчера съ фамилията си за Одринъ. Кредиторитѣ му дадохъ прошение на началника, иъ той имъ отговори да не сте му давали! Не знаете ли че на чиновницитѣ е позволено да имъ се прави кредитъ само за 1½ гр.? Той е арестуванъ въ Одринъ. Слѣдствия послѣ.

Одринъ. Учителитѣ ходатъ бѣзъ пари. Директоритѣ имъ ги економисва съ лихва.

Солунъ. Очитѣни сѣ изглѣдахъ за владии. Гоненията не прѣставатъ. Гимназията дръмѣ. Учителитѣ безъ пари. Манкаровъ затворенъ отъ казначията. За смѣхъ сме на всички. Унията успѣва, екзархията сѣ

Цариградъ. Завчера Българскитѣ

Екзархъ се ерѣща съ Бѣл. Агентитѣ на Адалието. Дѣдо Хамидъ лѣжи отъ какъ е тръгналъ бабинтъ Викторинъ посланикъ.

Т. Назарджикъ. Новитѣ ни инжениринъ спове еокацитѣ и ги мѣри. Прѣдсѣдателятъ на Гр. Сѣв. е много умнелъ, защото иъма кой да посѣщава магазинята му. Той билъ пишманъ за дѣто не си стоѣлъ въ Одринъ гюмрюкчия та да удра къраво, той очаква Панадонуло за да го поутеши.

Стрѣма. Кметѣтъ ни е много дѣтеленъ, когато засни, само тогава не расприва давитѣ въ крѣчмата.

Казанлъкъ. Кукуригу янглѣшъ разумѣлъ телеграммата. Трауръ не правихме, иъ хоро играехме на Кюль-буклукъ за дѣто ще въскрѣсне пакъ «Независимъ» стѣ.»

Русчукъ. Униятскитѣ владии Нилъ, койго се намира отъ нѣколко дена въ града ни, продаде кѣщата си и скоро ще тръгне за Солунъ; ако би да му пратятъ католицитѣ 150 т. л.

Варна. Гагаузитѣ ще се побългарятъ, ако би да имъ не прѣчи гърчицината и турчицината. Българитѣ ги нещѣли, щото миришали на грѣцка *впра*, а на турски *лафое*.

Одринъ. Турцитѣ не можатъ да привтасатъ да даватъ *тескерета* на Румелийци. Отъ обратитѣ пасапѣрти заштѣтата си лѣпятъ царвулитѣ защото били дебелечки и ставали за подлоги.

Котелъ. Жандармерийскитѣ командири щомъ приеми Смѣшля разтреперва са като листо. (Нека да не треперн отъ Смѣшля, иъ отъ работата си.)

Станимѣжа. Грѣцитѣ паликарета сѣ се удѣмнали, защото Зографосъ и Зарифисъ не се смисли и за техниитѣ елленскитѣ градъ.

София. И ние сме сѣ удапали, иъ и мѣдритѣ Румелийци иъма да падижтъ по-долу отъ насъ. *сеирджии* сме.

Цариградъ-Галата. — Алжшъ вериша нго *опа*, абитѣ и минтанитѣ оджузъ паха отиватъ. Тази година на коледа ще има алалемъ много абаджитюджарж да оговѣятъ съ тузженска риба.

Имболъ. — Административното началство са убѣди вече че за умѣрение духовитѣ въ града ни и въ интереса на населението е, да са смѣни нинешнитѣ каймагамци. (Б. Р. Ишалла!)

Тюркменъ. — Прѣпорѣчамена *Сжестини* да земе въ внимание, че за тѣмници можатъ да послужатъ и *плевници*. Това са констатиратъ отъ комисара В. когото бѣше командированъ да подкани *селекитѣ* общини да внесѣтъ по скоро данока за кадастрата.

Харманлий. — Нашата дружина онзи день, по милостята на нашитѣ граждани, са изложи на студа и калъта. Дрѣхитѣ и венчкитѣ вѣщи на солдатитѣ бѣхъ изхвърлени на пѣтя. (Б. Р. Когато харманлийци нещѣхъ да иматъ въ кѣшитѣ си солдати, защо не сѣ заявили, тѣй както карловци подадохъ прошение да ги некатъ?)

Пловдивъ. — Слухъ се носи, че К. Головъ искалъ разрѣшение отъ началството си да даде подъ сждъ в. Сѣвѣтникъ за обнародваната противу му дописва (Б. Р. Ако това е истина, Смѣшлю буха трипѣти калпака си, иъо конецъ дѣло украшаеъ.)

Бургазъ. — Високопоставеннитѣ де-ноношно прекарва времето си въ Картируловото кахвене, идеже иешѣ-бешѣ и бизикъ играеся и на вечеръ му нестига подвината мааша? (Б. Р. д е комарджилѣтъ работата?)

Ичера. — Нашъ дѣдо попъ по своему тѣлкува церковнитѣ канони. Единия братъ вѣнчава въ недѣля, а другия въ понеделникъ. (Б. Р. Тѣй знае Пею, тѣй плаши дѣца.)

Пощинска чанта.

Г-не . . . въ Пловдивъ. — Два екземпляра имаме отъ вашитѣ стихове. Гдѣто ще си старите трудъ да ги пращате намъ, по-близо е до васъ Кукуригу, дайте ги нѣму.

Г-не Е. Л. въ Ямболъ. — Немислете, че всичко що хвѣрчи са яде. Дописка-та ви не струва ни лула тютюнъ. Бошѣ лафъ торбая гирмезъ.

Г-нъ З. Г. въ Велико Тѣрново. — Както са види, Смѣшлю не ви иди на гайдата, за това не ни отговаряте да продължаваме ли испращаниято му още. Умулявате са прочее да ни повѣрните на задъ 20-тѣ броя, които ви пращаме до 5-ий бр. за да допжнимъ съ тѣхъ на другитѣ си абонати, които се подписватъ отново.

Г-нъ Г. А. въ Русчукъ. — И ние сѣщо са потавате като бѣлха въ гачи. Защо не ни пишете да ви испращаме ли и за наирѣдъ Смѣшля на гюриолтия?

Г-нъ Х. В. въ — Бургазъ. — Въ отговоръ на вашето заплашване, Смѣшлю неможе освѣтъ да ви каже, че не са бои, и за хатѣръ не може да обнародва каприциозни и безграмотни стихове.

Г-нъ Е. Г. К. въ Анхиело. — Смѣшлю знае що са вѣрши въ Бургазъ. департаментъ по добръ отъ вашитѣ патристически цѣли. *Адскилъ иъли* едва ли остана челоуѣкъ въ Румелия да ги не научи.

Г-не М. въ Стара-Загора. — Приѣх-ме двѣтъ ви дописки. За жалостъ втората неше бѣде обнародвана: Сѣвѣтникъ прѣстана, прѣстана сѣщо и явяванieto дѣянията на сѣдницитѣ.

Г-не *Смотрителю въ Бургазъ.* — Исфаиреалъ е билъ акѣлтѣ ви, когато сте писали за прѣдсѣдателя Старозагорчининъ. Това заключаваме едно защото си криете почетното име, и друго защото ви е било страхъ да заплатити за писмото пощинско право, а тука Смѣшлю да плаща двойно а? Другъ пѣтъ тѣй неправете, защото ви чарналадисваме, та неше намѣрите дупка да са скриете.

 Нашитѣ таенѣ кореспондентитѣ въ Кн. България попричина на празницитѣ види са, не ни съобща нищо тази недѣля за работитѣ въ Княжеството. Смѣшлю му отпрати строга телеграфическа бѣлѣжка за тази му немарливостъ.